

عنوان مقاله:

ظفرنامه در آیین نثر فنی

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی زبان و ادبیات فارسی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

سیدعلی اصغر طباطبایی نیا - دانشجوی دکتری ادبیات دانشگاه بیرجند

خلاصه مقاله:

شرف الدین علی یزدی از چهره های شاخص علم و ادب در عصر آل مظفر و تیموریان و ظفرنامه وی از نمونه های برجسته نثر فنی تاریخی محسوب می شود. علیرغم غنای علمی- ادبی شرف الدین علی و شهرت فراگیر ظفرنامه تیموری، هر دو در هاله ای از گمنامی و ناسپاسی فرورفته اند و نیاز به زدودن غبار مهجوریت از چهره آنان لازم می نمود. در این گرامی نامه، معانی وصفی، بازی با الفاظ استخدام حروف و کلمات، اطناب عبارت پردازی، تناسبات قرینه ای جملات و عبارات در بستر سجع و ترصیع، استشهاد به آیات، حدیث، مثله، اشعار فارسی و ع ربی و ... بیانگر احاطه نویسنده در انتخاب کلمات متجانس، گستردگی دایره واژگان و اطلاعات جامع است. در کنار این موارد بعد عاطفی (Emotiveuse of language) از نظرگاه او، دور نمانده و به نوعی وحدتی سازمانی (Organic unity) دست یافته است؛ چنان که در بسیاری از موارد، بعد ادبیت و شعریت بر تاریخ نگاری غلبه پیدا می کند و در پاره ای موارد حسن ترکیب و انسجام موسیقایی به حدی در نثر او تنیده می شود که حالتی از شعر منتور (Poetic illuation) خلق می شود. در این نوشتار، سعی بر این که با دیدی تحلیل و انتقادی، ضمن ارایه طرحی روشن از زندگی، احوال و آثار شرف الدین علی یزدی با تکیه بر ظفرنامه او، بعضی از ویژگی های شاخص نثر ظفرنامه، تناسبات لفظی و معنوی، ظرافت های کلامی، لفظ پردازی و مضمون سازی نموده و بیان شود. روش کار در جستار حاضر، از نوع اسنادی، توصیفی و کتابخانه ای، همراه با تحلیل محتواست.

کلمات کلیدی:

شرف الدین علی یزدی، ظفرنامه، نثر فنی، ویژگی ها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/777956>

